

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

PROGRAMA

pentru examenul de obținere a gradului didactic II

SPECIALITATEA: ECONOMIA COMERȚULUI, TURISMULUI ȘI SERVICIILOR

PROFESORI

Aprobată prin O.M.E.C.T. nr.....

**BUCUREȘTI
2007**

I. NOTĂ INTRODUCTIVĂ

Programa pentru examenul de obținere a gradului didactic II în învățământ reprezintă documentul curricular și normativ de bază în temeiul căruia vor fi structurate și asigurate atât orientarea generală în domeniul cunoașterii științifice și didactice/metodice a domeniului de referință, cât și parcurgerea, prin studiu sistematic, a unei tematice adaptate nivelului profesional al cadrului didactic, relevante, moderne și cu o sensibilă deschidere interdisciplinară.

Programa este concepută ca bază necesară și utilă atât pentru perfecționarea continuă, cât și pentru testarea/evaluarea concepției, cunoașterii, înțelegерii și interpretării principalelor roluri profesionale ale funcției din perspectiva nivelurilor carierei didactice. Acestea se vor corela cu normativitatea psihopedagogică pe baza căreia sunt proiectate, aplicate și inovate structurile și unitățile de competențe - cunoștințele, abilitățile, valorile și atitudinile - corespunzătoare standardelor și statutului asumat/jucat de cadrul didactic în unitățile de învățământ preuniversitar din România.

În cadrul acestei programe, de importanță majoră sunt acele componente care vor valoriza **rolul constructiv, coparticipativ** al cadrului didactic în calitatea sa de actor cu statut de educator, de purtător al mesajelor științei devenite disciplină de învățământ, de reprezentant al comunității profesorilor de specialitate din instituția școlară și substanța **competențelor dobândite** de acesta, în concordanță cu motivația profesională, cu o serie de **roluri specifice**. De exemplu, pentru dimensiunea didactică, menționăm rolurile: evaluator intern și extern, consilier în procesul de învățare și, mai ales, în depășirea dificultăților în învățare, mediator didactic în procesul de adevarare a logicii domeniului de specialitate la psihologia învățării, predării, evaluării etc.

Au fost urmărite formarea și structurarea competențelor pentru profesia de cadrul didactic, cu aplicare la predarea disciplinelor de specialitate din aria curriculară „Tehnologii”. Pe lângă competențele specifice, în specialitate, sunt vizate competențele pentru îndeplinirea eficientă a unui rol social precum și competențele metodice.

Tematica programei reflectă **ponderile**:

- conținuturilor destinate pentru formarea competențelor științifice (aprox.. 60%);
- conținuturilor destinate formării competențelor didactice, încorporând metodica și aplicațiile școlare ale domeniului (aprox. 30%);
- conținuturilor altor tipuri de competențe necesare cadrelor didactice - competențe cheie (aprox. 10%).

În elaborarea programelor au fost aplicate **criterii de selectare a conținuturilor**, precum: relevanța conținuturilor pentru dezvoltarea competențelor cadrelor didactice, utilitatea explicită a conținuturilor pentru activitatea didactică, adaptabilitatea la contexte profesionale, socioculturale, sociale, economice și tehnologice în schimbare/în evoluție, integralitatea și coerența viziunii asupra cunoașterii de specialitate, abordate în relație cu didactica domeniului de specialitate, actualitatea științifică, în raport cu schimbările/ inovațiile la nivel conceptual, metodologic și aplicativ și asigurarea calității în educație.

Competențe specifice:

- cunoașterea și aprofundarea de către candidați a conținuturilor științifice de specialitate și metodice pentru discipline/modulele de specialitate;
- realizarea de conexiuni între conținuturile disciplinelor/modulelor de specialitate și problemele de învățare specifice domeniului de pregătire;
- realizarea corelațiilor intra, inter și pluridisciplinare a conținuturilor;

- operarea cu standardele de pregătire profesională și programele școlare pentru proiectarea unui demers didactic adaptat nivelului de învățământ, calificării și specificului clasei;
- utilizarea tehnologiilor informaționale în demersul didactic;
- aplicarea adecvată a principiilor și metodelor specifice didacticii disciplinelor/modulelor tehnologice;
- elaborarea, selectarea și aplicarea unor metode de evaluare adecvate obiectivelor sau competențelor vizate;
- proiectarea și/sau selectarea unor conținuturi pentru programele opționale sau curriculum în dezvoltare locală de tipul aprofundare/extindere/opțional ca disciplină nouă;
- comunicarea eficientă cu partenerii în activitatea educațională;
- aplicarea unor forme de management al clasei în funcție de activitatea de învățare proiectată;
- transmiterea, în funcție de particularitățile de vîrstă ale elevilor, a conținuturilor astfel încât să dezvolte structuri operatorii, afective și atitudinale;
- dezvoltarea competențelor civice și interpersonale ale elevilor și conduită antreprenorială a acestora;
- stimularea potențialului fiecărui elev și dezvoltarea creativității.

II. TEME PENTRU DIDACTICA GENERALĂ ȘI METODICA PREDĂRII DISCIPLINELOR / MODULELOR DE SPECIALITATE

1. Locul și rolul disciplinelor/modulelor de specialitate în învățământul preuniversitar. Construirea demersurilor didactice pentru realizarea unui învățământ centrat pe elev.

2. Curriculumul școlar:

- a) elemente componente (curriculum național, planuri - cadru, arii curriculare, trunchi comun, discipline, module);
- b) documente curriculare (standarde de pregătire profesională, planuri-cadru și planuri de învățământ, programe școlare, manuale școlare, auxiliare curriculare);
- c) obiectivele predării – învățării – evaluării la disciplinele/modulele din aria curriculară „Tehnologii”. Competențe generale, competențe specifice, unități de competență și competențe;
- d) proiectarea curriculumului în dezvoltare locală sau la decizia școlii de tipul: aprofundare/extindere/opțional ca disciplină nouă;

3. Operaționalizarea obiectivelor didactice: proceduri de operaționalizare și exemple.

4. Relația între competențe și conținuturi de instruire.

5. Metode și procedee de predare-învățare:

- a) clasificarea și caracteristicile principalelor grupe de metode de învățământ;
- b) exemplificări de aplicare a unor metode specifice disciplinelor/modulelor de specialitate;
- c) utilizarea metodelor de predare activ-participative, centrate pe elev / tehnicii de învățare prin cooperare: metoda proiectului; studiul de caz; jocul de rol; lucrul în echipă; problematizarea;
- d) metode de stimulare a creativității elevilor: brainstorming-ul, ingineria ideilor, sinectica, metoda 6-3-5, discuția panel, metoda “6-6” (Philips);
- e) utilizarea tehnologiilor informatici și de comunicare în procesul didactic; exemplificări.

6. Mijloacele de învățământ și integrarea lor în procesul de predare-învățare-evaluare:

- a) funcțiile didactice ale mijloacelor de învățământ;

- b) tipuri de mijloace de învățământ și caracteristicile lor; exemplificări.
7. Medii de instruire reale și virtuale: cabinete, laboratoare, ateliere, complexe multimedia, săli de clasă, ferme didactice, târguri și expoziții, șantiere (descriere și condiții de utilizare);
8. Forme de organizare a activității didactice: lecția și variantele de lecție; firma de exercițiu; alte forme de organizare (cercurile de elevi, consultațiile etc.).
9. Evaluarea rezultatelor școlare în concordanță cu obiectivele curriculare și criteriile de performanță din standardele de pregătire profesională:
- a) evaluarea, componentă fundamentală a procesului de învățământ: definire, funcții;
 - b) metode și tehnici de evaluare;
 - c) erori în evaluare și modalități de minimizare a lor;
 - d) construirea instrumentelor de evaluare (teste, chestionare, fișe etc.);
 - e) calitățile instrumentelor de evaluare: validitate, fidelitate, obiectivitate și aplicabilitate;
 - f) tipologia itemilor: definiție, clasificări, caracteristici, domenii de utilizare, reguli de proiectare, modalități de corectare și notare.
10. Proiectarea demersului didactic: planificare calendaristică, proiectarea unității de învățare, proiectarea lecției (pentru diferite tipuri de lecții). Proiectarea de activități de învățare intra, inter și transdisciplinare. Cercurile științifice ale elevilor. Proiectarea în echipă în contextul curriculumului modular.
11. Modalități de adaptare a procesului instructiv-educativ în vederea integrării elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES).
12. Integrarea abilităților cheie în contextul diferitelor discipline tehnologice și module de specialitate.
13. Pregătirea profesorului pentru activitatea didactică (profesională, psihopedagogică și metodică).

Bibliografie

1 Adăscăliței, A.,	Instruire asistată de calculator, Editura Polirom, Iași, 2007
2 Boncota, I.,	Caiet metodnic cu aplicații practice, Ed. ASE, București, 2003
3 Cerghit, I.,	Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006
4 Carcea, I.M.,	Consultanță și consiliere educațională, EDP, București, 2005
5 Ciobanu, Olga	Educație economică, Ed. ASE, București, 2000
6 Cucoș, C.,	Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996, revizuire 2002
7 Cristea, S. (coord)	Curriculum pedagogic, EDP, București, 2006
8 Crețu, C.,	Curriculum diferențiat și personalizat, Ed. Polirom, Iași, 1998
9 Druță, M-E.,	Didactica disciplinelor economice, Ed. ASE, București, 2002
10 Druță, M-E., Grünberg, C.,	Portofoliul seminariilor de didactica disciplinelor economice, Ed. ASE, București, 2002
11 Ionescu, M., Radu, I.,	Didactica modernă, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1995
12 Iucu, R.,	Managementul și gestiunea clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2000;

13	Jinga, I., Negreț, I.,	Învățarea eficientă, EDITIS, București, 1994
14	Jinga, I., Istrate, E.	Instruirea și evaluarea asistată de calculator, Editura ALL, București, 2006
15	Joița, E.,	Eficiența instruirii, EDP, București, 1998
16	Manolescu, M.,	Evaluarea școlară, Editura Meteor, București, 2006
17	Neacșu, I.,	Instruire și învățare, ediția a II-a, revizuită, EDP, București, 1999
18	Nicola, I.,	Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București, 2000
19	Negreț, I.,	Didactica Nova, Editura Aramis, București, 2004
20	Potolea, D.,	Profesorul și strategiile conducerii învățării, în vol. Structuri, strategii și performanțe în învățământ (coord. Jinga, I., Vlăsceanu, L.), Ed. Academiei, București, 1989
21	Radu, I., T.,	Evaluarea în procesul didactic, EDP, București, 2000
22	Roșca, I., Zamfir, G., Apostol, C.G., Bodea, C.N.,	Informatica instruirii, Editura Economică, București, 2002
23	Toma, S.,	Profesorul factor de decizie, Editura Tehnică, București, 1999
24	Tomșa, G.,	Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de editură și presă „Viața Românească”, București, 1999
25	Zamfir, G.,	Instruirea asistată de calculator în domeniul economic, Ed. INFOREC, București, 2000
	xxx	Curriculum național aprobat de M.E.C.T. (www.edu.ro)
	xxx	Ghiduri metodologice pentru aplicarea programelor școlare pentru aria curriculară „Tehnologii”, M.E.C.T.

III. TEMATICA DE SPECIALITATE

1. Conținutul serviciilor. Tipologia serviciilor. Locul și rolul serviciilor în economie

- 1.1. Conceptul de serviciu;
- 1.2. Caracteristicile serviciilor;
- 1.3. Categorii de servicii;
- 1.4. Locul și rolul serviciilor;

2. Servicii pentru întreprinderi

- 2.1. Semnificații, rol, evoluție;
- 2.2. Externalizare– internalizare;
- 2.3. Argumente pentru trecerea la societatea informațională;
- 2.4. Tipologia serviciilor pentru întreprinderi

3. Servicii comerciale

- 3.1. Locul serviciilor în cadrul comerțului contemporan;
- 3.2. Conținutul serviciilor comerciale oferite consumatorilor;
- 3.3. Tipologia serviciilor comerciale;;

4. Servicii internaționale

- 4.1. Conceptul de comerț internațional cu servicii;
- 4.2. Avantajul comparativ și comerțul internațional cu servicii;
- 4.3. Dinamica și locul comerțului cu servicii în schimburile internaționale;
- 4.4. Tendențe în schimburile internaționale de servicii;
- 4.5. Perspective de liberalizare a schimburilor internaționale de servicii;

5. Serviciile turistice

- 5.1. Conținut, caracterizare, tipologie;
- 5.2. Dimensiunea fenomenului turistic, circulația turistică
- 5.3. Transporturi turistice;
- 5.4. Servicii de cazare;
- 5.5. Servicii de alimentație;
- 5.6. Agrementul turistic;

6. Eficiența economică și socială a serviciilor

- 6.1. Conținutul și particularitățile eficienței în sfera serviciilor;
- 6.2. Criterii de evaluare, indicatori de exprimare și căi de creștere a eficienței;
- 6.3. Relațiile dintre calitate și eficiență în activitățile de servicii.

IV. BIBLIOGRAFIE DE SPECIALITATE

1	Cosmescu, I.,	Turismul – fenomen complex contemporan, Editura Economică, București, 1998
2	Cosmescu, I., Ilie., L.,	Economia serviciilor, Editura Universității „Lucian Blaga”, Sibiu, 1999
3	Cristescu, I.,	Economia serviciilor, Editura Universității Murgu, Reșița, 1996
4	Ioncică, Maria	Economia serviciilor, Editura Uranus, București, 2000
5	Jivan, Al.,	Economia serviciilor, Editura Mirton, Timișoara, 2006
6	Minciuc, Rodica	Economia turismului, Editura Uranus, București, 2004
7	Nistoreanu, P.,	Management în turism – servicii, Editura ASE, București, 2005
8	Postelnicu, Gh.,	Introducerea în teoria și practica turismului, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1997
9	Patriche, D. și colab.	Economie comercială, Editura Economică, București, 1998
10	Patriche, D. și colab.	Elemente de economia comerțului, Editura Sylvy, București, 2001
11	Snak, O., Baron, P., Neacșu, N.,	Economia turismului, Editura ALL Educațional, București, 1998
12	Stănciulescu, Gabriela,	Tehnica operațiunilor de turism, Editura ALL Educațional, București, 1998
13	xxx	Manualele specifice aprobate de MECT și utilizate în învățământul preuniversitar